

Postanowienie z dnia 6 marca 2009 r.

I UZ 38/08

Przepis art. 387 § 4 k.p.c. dotyczy jedynie skarg kasacyjnych Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich.

Przewodniczący SSN Józef Iwulski, Sędziowie SN: Małgorzata Gersdorf (sprawozdawca), Jolanta Strusińska-Żukowska.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 6 marca 2009 r. sprawy z odwołania Moniki Z. i Marty Ż. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o podleganie ubezpieczeniu społecznemu pracowników, na skutek zażalenia ubezpieczonych na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 19 listopada 2008 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 19 listopada 2008 r. [...] Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku odrzucił skargę kasacyjną pełnomocnika wnioskodawczyni Moniki Z., wniesioną od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 27 sierpnia 2008 r., w którym to wyroku Sąd Apelacyjny oddalił apelację wnioskodawczyni.

W dniu 10 października 2008 r. do Sądu Apelacyjnego w Białymstoku wpłynął wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o doręczenie odpisu wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27 sierpnia 2008 r. z uzasadnieniem i jednocześnie wniosek o doręczenie przedmiotowego wyroku wraz z uzasadnieniem. Wniosek o przywrócenie terminu został oddalony.

Od orzeczenia Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 27 sierpnia 2008 r. radca prawny Henryk N. - pełnomocnik Moniki Z. wniósł skargę kasacyjną.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku odrzucił skargę kasacyjną, jako niedopuszczalną, bowiem wniosek o przywrócenie terminu do doręczenia wyroku z uzasadnie-

niem został oddalony, co spowodowało, iż skarżąca nie dochowała terminu do zgłoszenia żądania doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Pełnomocnik wnioskodawczynie zaskarżyła przedmiotowe postanowienie zażaleniem, wnosząc o zastosowanie *ad casum* art. 387 § 4 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawczynie nie ma podstaw prawnych. Artykuł 387 § 4 k.p.c. normujący sporządzenie przez sąd z urzędu uzasadnienia orzeczenia w sprawie, w której wniesiono skargę kasacyjną lub skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, został dodany do Kodeksu postępowania cywilnego ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. Przepis ten dotyczy jedynie skarg kasacyjnych Prokuratora Generalnego i Rzecznika Praw Obywatelskich (por. A.Zieliński: Komentarz do Kodeksu Postępowania Cywilnego, pod redakcją A. Zielińskiego, Warszawa 2008, s. 601).

Jedynie *prima facie* treść przepisu jest niezrozumiała. Z art. 398⁵ § 1 k.p.c. wynika jednak, iż termin na wniesienie skargi kasacyjnej rozpoczyna swój bieg od doręczenia stronie orzeczenia z uzasadnieniem. Zatem przesłanką skutecznego wniesienia skargi kasacyjnej jest złożenie przez stronę postępowania wniosku do sądu drugiej instancji o doręczenie wyroku z uzasadnieniem. Strona postępowania nie może bowiem złożyć skargi kasacyjnej nie dysponując wyrokiem wraz z uzasadnieniem.

Stąd przepis art. 387 § 4 k.p.c. należy odczytywać wyłącznie w ten sposób, że znajduje on zastosowanie w tych sprawach, w których skargę kasacyjną wnosi podmiot niebędący stroną postępowania, tj. Prokurator Generalny lub Rzecznik Praw Obywatelskich (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z 29 września 2006 r., I CSK 304/06, z 13 października 2005 r., I CZ 111/05, z 29 października 2007 r., II PZ 45/07, OSNP 2009 nr 1-2, poz. 14).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia (art. 394¹ § 3 w związku z art. 398¹⁴ k.p.c.).

=====